

www.gaudesaboos.be

Interview Pieter Gaudesaboos: 'De Troonopvolgers'
Knack '06 - Hannes Cattebeke

Pieter Gaudesaboos (27)

Met zijn familienaam als een sprookje hoefde Pieter Gaudesaboos geen pseudoniem toen hij drie jaar geleden zijn eerste prentenboek Roodlapje voorstelde. Zijn vernieuwende stijl, leverde hem meteen nominaties op voor de Gouden Uil Jeugdliteratuurprijs en de Boekenpauw. Gaudesaboos maakt in zijn boeken komaf met de klassieke indeling van prentenboeken, waarbij de tekst naast of los op een illustratie staat. Foto's, typografie en tekeningen zijn nauw met elkaar verweven en dat heeft ook navolging gekregen. 'Ik weet niet of ik het voorbeeld ben geweest, maar vandaag merk ik toch dat illustrators van de uitgeverij meer inspraak krijgen in de vormgeving. Vroeger dienden zij hun tekeningen in en werd dat op een drafje naast of op de tekst geplakt.'

De vormgeving zoals Gaudesaboos ze zo graag maakt, heeft echter ook een keerzijde. 'Als we een van mijn boeken op beurzen aan buitenlandse uitgevers voorstellen, is de opmerking meteen dat ze het onmogelijk kunnen overnemen. Om ze in een andere taal te brengen, zou je de boeken helemaal opnieuw moeten maken en dat kost gewoon teveel geld.' Vandaar dat Gaudesaboos voor zijn zesde boek dat in september verschijnt toch een strikter onderscheid zal maken tussen tekst en illustraties.

Met dat boek gaat hij zich trouwens voor het eerst specifiek op kleine kinderen richten. 'Tot nu toe ben ik eigenlijk nooit vertrokken met een leeftijdscategorie voor ogen. Ik maak gewoon wat ik zelf leuk vind. Het is pas in de uitgeverij dat ze bepalen voor welke leeftijd ze geschikt zijn. Maar dan nog merk ik dat zowel kinderen, jongeren als volwassenen elk om hun eigen redenen geboeid zijn door mijn werk. Een van die volwassenen is auteur en Antwerps stadsdichter Bart Moeyaert, die ons Gaudesaboos heeft aangeraden.

'Prentenboeken beperken zich niet langer tot jonge lezers', zegt Gaudesaboos. 'Een paar collega's van mij maken zelfs dingen die niet bedoeld en niet geschikt zijn voor kinderen. Wat mij echter nog altijd het meeste aanspreekt, is dat je als van de jonge generatie carte blanche krijgt. Romans kunnen ook absurd zijn of surrealistisch, maar er blijft altijd een plafond bestaan waar je de volwassen lezer niet doorheen krijgt.'